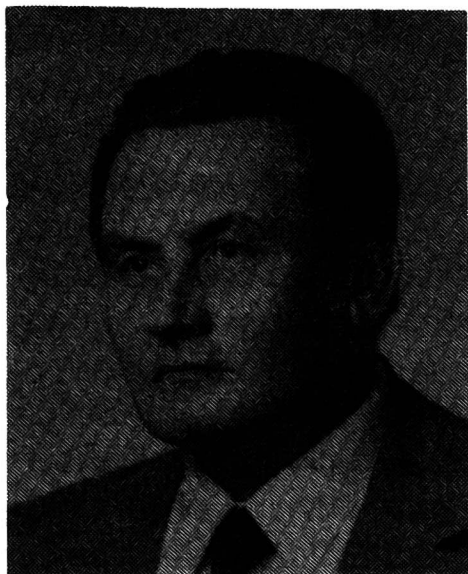

JAN ZBIGNIEW LENARD (1930 – 1993)

W dniu 26.X.1993 r. po długiej i ciężkiej chorobie zmarł w Warszawie prof. dr hab. arch. Jan Lenard, profesor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, wybitny specjalista w zakresie budownictwa wiejskiego i rolniczego.

Jan Lenard urodził się 9.I.1930 r. we wsi Czeręka na Litwie. Państwową Szkołę Budownictwa w Lublinie ukończył w 1948 r. i podjął pracę jako kierownik budowy w Wałczu. Studiował w latach 1949–1955 na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Studiując równocześnie pracuje naukowo w Katedrze Budownictwa Ogólnego PW oraz pełni obowiązki inspektora nadzoru na wielu budowach w Warszawie, w 1956 r. uzyskuje uprawnienia budowlane w zakresie projektowania i kierowania robotami budowlanymi.

W latach 1957–1964 kierował Samodzielną Pracownią Projektowo-Badawczą w Warszawie. W tym okresie odbył dwu-

krotne staże projektowe we Francji, wykonał wiele projektów adaptacji i odbudowy obiektów w Warszawie oraz kierował pracami studialnymi nad tradycyjnym budownictwem w regionie mazowieckim. Prace badawcze dotyczyły specyfiki funkcjonalnej, przestrzennej i materiałowo-konstrukcyjnej obiektów wiejskich w rozwoju historycznym.

Pracę dydaktyczną rozpoczął w 1951 r. pod kierunkiem prof. dr Zdzisława Mańczyńskiego, a następnie u docenta Mariana Sulikowskiego na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej.

W 1965 r. podjął pracę naukową w SGGW pełniąc kolejno funkcje st. asystenta, adiunkta, st. wykładowcy, docenta i profesora na Wydziale Melioracji i Inżynierii Środowiska. Zajęcia dydaktyczne prowadził z budownictwa ogólnego, form architektonicznych i zespołu przedmiotów wchodzących w skład dyscypliny "budownictwo rolnicze" na 4 wydziałach SGGW.

Zainteresowania naukowe Jana Lenarda koncentrowały się głównie na badaniach zależności zachodzących między wymaganiami produkowanymi a rozwiązaniami przestrzennymi, funkcjonalnymi i materiałowo-konstrukcyjnymi w budynkach inwentarskich dla bydła i trzody chlewnej. Wyniki tych badań udokumentowane zostały w pracy doktorskiej pt. "Wpływ technologii produkcji na kształt przestrzenny budynków inwentarskich" obronionej w 1968 r. na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej.

Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w 1976 r. na Wydziale Melioracji Akademii Rolniczej we Wrocławiu na podstawie rozprawy "Kształtowanie systemu funkcjonalno-przestrzennego zabudowy w gospodarstwach zagrodowych". W 1976 r. został mianowany docentem w Instytucie Budownictwa Melioracyjnego i Rolniczego w SGGW. Tytuł naukowy profesora uzyskał w 1985 r.

Prace naukowe profesora Jana Lenarda koncentrowały się na zagadnieniach związanych z kształtowaniem zabudowy wiejskiej stosownie do wymagań produkcyjnych, warunków gospodarczych i potrzeb organizacji przestrzeni obszarów rolniczych. Wyniki badań weryfikował w realizacjach doświadczalnych i upowszechniał w publikacjach.

Profesor Jan Lenard jest autorem bądź współautorem 4 patentów, 17 podręczników z zakresu budownictwa wiejskiego oraz około 200 artykułów naukowych, technicznych i popularnonaukowych w różnych czasopismach.

W Uczelni pełnił wiele funkcji: kierownika zakładu, kierownika Katedry, dyrektora Instytutu, prodziekana Wydziału Melioracji oraz kierownika studium podyplomowego.

Był członkiem Komitetu Techniki Rolniczej PAN, członkiem Rady Naukowo-Technicznej przy Ministrze Rolnictwa i jej przewodniczącym, członkiem szeregu Rad Naukowych.

Był organizatorem i redaktorem naczelnym miesięcznika "Budownictwo Rolnicze", organizatorem i członkiem sądów konkursowych ogólnopolskich konkursów budowlanych "Złota Wiecha" i "Dom moich marzeń".

Za działalność naukową, dydaktyczną, wychowawczą i techniczną prof. dr hab. Jan Z. Lenard został wyróżniony odznaczeniami państwowymi, resortowymi i honorowymi: Krzyżem Kawalerskim Orderu Polonia Restituta, Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką Zasłużonego Pracownika Rolnictwa oraz licznymi odznakami i wyróżnieniami resortowymi i wojewódzkimi.

Profesor był bezkonfliktowym i wrażliwym człowiekiem. Wiele czasu, energii i umiejętności poświęcił dzieciom pracując w Towarzystwie Przyjaciół Dzieci. Na zawsze zachowamy Go w naszej pamięci.

Został pochowany w dniu 2 listopada 1993 r. na cmentarzu przy kościele pod wezwaniem Św. Ap. Piotra i Pawła w Pyrach.

Władysław Rogiński